

[Viggo Starcke.]

dømmelsen af sygeplejerskernes kvalifikationer, idet det jo ofte er sygehusene, der kender sygeplejerskerne bedst, både med hensyn til deres teoretiske kunnen og med hensyn til deres karakteregenskaber, som er af så stor betydning.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Jeg takker udvalget for den enstemmige betænkning, ligesom jeg takker for tilslutningen til de ændringsforslag, jeg har stillet. Ændringsforslagene er ikke udtryk for store afvigelser fra det fremsatte lovforslag, men de imødekommer ønsker, der har været fremsat fra forskellig side, ønsker, som jeg har drøftet i de samråd, jeg har haft med udvalget. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke for disse drøftelser, som i høj grad overbeviste mig om, at man fra alle sider bestræbte sig på at få gjort denne lov så god som muligt, således at alle hensyn blev taget i betragtning, både de, der skulle sikre en bedre uddannelse i faglig henseende, og de, der skulle sikre, at der blev lagt tilstrækkelig vægt på den såkaldt almenmenneskelige uddannelse, så at denne ikke blev forsømt. Jeg må efter drøftelserne i udvalget indrømme, at dette med det almendannende måske ikke var præciseret klart nok i lovforslaget, selvom det ikke på noget tidspunkt har været i mine tanker, at denne side af uddannelsen skulle forsømmes. Jeg er derfor enig med udvalget i, at ændringsforslag nr. 1's formulering af § 2, stk. 1, er bedre end det oprindelige lovforslags formulering af samme stykke. Det samme gælder ændringsforslag nr. 2, som har relation til det samme spørgsmål.

Det andet hovedspørgsmål, som jeg har drøftet med udvalget, var, hvor højt det er nødvendigt at stille kravene til de kvalifikationer, de unge skal være i besiddelse af for at kunne blive optaget som elever. Der har ikke været divergerende meninger imellem udvalget og mig om, at kravet til kvalifikationer ikke måtte være så stort, at det udelukkede unge mennesker, som ikke havde eksamen, men spørgsmålet var, hvor grænsen skulle være, når man samtidig skulle have sikkerhed for, at de unge, der blev optaget som elever, virkelig kunne røgte den gerning, de uddannedes til. Som det fremgår af betænkningen, er vi

enedes om, at de fag, som danner grundlag for prøven, bliver de samme, som kræves til mellemskoleeksamen. Det er en lempelse i forhold til lovforslaget, og jeg håber, at tiden vil vise, at vi har handlet rigtigt.

Ændringsforslag nr. 4 til § 13, stk. 1, betyder en stærkt ændret affattelse af lovforslaget, idet sammensætningen af det nævnt, som har en vigtig funktion ved hele opbygningen, ændres, således at sygehusejerne faktisk får flertal i nævnet. Det kan vist diskuteres, om dette er heldigt, men da jeg forstod, at der var flertal i udvalget for noget sådant, indvilgede jeg i at stille ændringsforslaget. Jeg udtaler det ønske og håb, at de betæneligheder, jeg har haft med hensyn til dette ændringsforslag, vil vise sig ikke at være rigtige, når loven skal føres ud i praksis, hvilket vil sige, at flertallet i nævnet ikke bruger sin magt til at hindre en god uddannelse.

Jeg håber, at de af mig stillede ændringsforslag vil blive vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 2, således ændret, §§ 3—9, ændringsforslag nr. 3, § 10, således ændret, §§ 11 og 12, ændringsforslag nr. 4, § 13, således ændret, §§ 14 og 15, ændringsforslag nr. 5 og § 16, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet udvalgsbehandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om yderligere forlængelse af lov om bemyndigelse til opretholdelse af en dansk styrke i udlandet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4436, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 659).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.